

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 150. An co[n]tractus Mohatra sit usurarius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42561

- 899 §. 2. Si Cajus Titio petenti 100: mutuos dicat, non mutuo tibi, sed à te emo tuas sex vaccas pro 100:, quos trado, easque vaccas tibi iterum eloco pro annua pensione 12: florenorum, excusatur communiter ab usura, si id sincerè fiat, & serventur reliquæ conditiones locationis, inter quas erit, ut periculum vaccarum spectet ad Cajum tanquam emptorem & dominum eas elocantem; est tamen hic periculum usuræ, saltem mentalis, *Spor. n. 99.*
- 900 §. 3. Si Cajus Titio petenti mutuum dicat, non mutuo, sed hac pecuniâ conduco operas tuas ad futuram messem, & anticipato solvo tibi hanc mercedem, excusant *Mol. Laym. Spor. supra & alii.*
- 901 §. 4. Contractus antichrifeos, vulgò, *Einpfindtschafft*, est contractus pignoris vel hypothecæ adjectus mutuo, quo convenitur, ut mutuans tamdiu percipiat fructus rei oppignoratæ vel hypothecatæ, donec fors refundatur: an autem id licitè fiat dicemus n. 1115. potestque videri *Pirh. à n. 85.*, Quando nam autem interveniat usura circa emptiones, venditiones, census, cambia, dicetur, quando de illis contractibus.
- 902 Q. 150. *An contractus Mohatra sit usurarius* R. §. 1.
Contractus *Mohatra* tum est, quando quis vendit rem magno pretio, cum pacto, ut emens ipsi statim revendat pretio minore, v. g. pretium pallii intra justitiæ fines potest esse summum, infimum, medium, nempe 22: daleri ad summum, ad minimum 20:, & consequenter etiam 21., Itaque si Cajus vendat Titio pallium pro 22:, cum pacto, ut Titius statim revendat Cajo pro 20: vel 21., hic contractus Hispanicè dicitur *Mohatra*; Italicè, *Stocco.* §. 2.

§. 2. Innoc. XI. damnavit hanc 40: prop., 903
Contractus Moharra licitus est, etiam respectu ejusdem personæ, cum contractu revenditionis præviè inito cum intentione lucri. Ex hac damnatione certum est contractum illum esse illicitum: Est autem etiam sæpe usurarius, v. g. Cajus non vult gratis dare hoc mutuum, & tamen etiam videri non vult usurarius, hinc dicit Titio, dabo tibi 20: Imperialibus, si pallium istud à me emeris pro 22: Imperialibus, quod non est injustum pretium, neque illos petam statim solvi, sed ad integrum annum tibi credam, dummodo mihi statim revendideris illud pallium pro 20: Imperialibus, quos tibi statim numerabo; hæc est palliata usura, nam Cajus mutuans, ex 20: Imperialibus jam datis, intra annum lucrabitur duos, quia Titius tenebitur post annum solvere Cajo 22. ob pallium primo contractu tanti emptum ad creditum, quæ venditio ad creditum erat hinc virtuale mutuum.

§. 3. Si Cajus non vellet mutuare Titio, sed 904
 illi bonâ fide ad creditum offerret pallium illud 22: Imperialibus, ut illud revenderet, cui placeret, pro numerata pecunia, si tum Titius revenderet Cajo minore pretio, non esset usura, si Cajus sic redimeret, quia nihil exigeretur vi primæ venditionis, sed Titius liberè & sine pacto antecedente illud revenderet Cajo, qui habet jus emendi, non aliter atque alii, ita *Nap. Az. Mol. Less. Bonac. Moy: t. 1. t. 6. d. 4. q. 6. n. 26. Carden. in 2. crisi d. 24. Spor. t. 6. c. 4. n. 100. aliique gravissimi AA. apud Mendo in stat. d. 6. n. 36. Addunt aliqui apud Mend. n. 37. posse easdem res emi pretio, quo emerentur ultro oblatæ & pro*
 tertia

tertia parte vilescens, imò etiam pretio, quo emerentur sub hasta seu auctione, ubi etiam ad dimidium possunt vilescere, sed debet abesse omne pactum etiam implicitum, uti rectè *Mend.* n. 41.; & bene moxent *Bonæsp.* & *Stroph.* t. 4. d. 8. n. 109. cavendum esse à scandalo & usura saltem mentali. Quomodo autem aliquando uni contractui adjici possit pactum retrovendendi, dicitur n. 992.

905 Q. 151. An sit licitum aliquid accipere pro obligatione mutuandi in futurum, quodcumque aliter exiget mutuum. R. Negat *Moya* supra §. 2. 1. quia mutuare statim non est secundum se pretio æstimabile, uti certum est, ergo nec se obligare ad postea mutuandum, nam plus est statim mutuare, quàm se obligare ad mutuandum postea, cum mutuare det jus in re, obligatio autem mutuandi det tantum jus ad rem. 2. Dato, quòd talis obligatio esset pretio æstimabilis, adhuc non est licitum pro ea aliquid accipere, quia ex parte mutuantis & mutuatarii onera sunt paria, nam fors respondet sorti, obligatio autem mutuantis, ut det sortè, obligationi mutuatarii, ut eam reddat, etiam si casu pereat, ergo si mutuans plus petat, est inæqualitas. Econtrà licitum esse affirmant *Caj. Bann. Covarr. Mol. Laym.* l. 3. t. 4. c. 16. n. 3. aliique plurimi, & ferè omnes fatente *Moyà* n. 1.; eandem sententiam tenent *Less. Pirrh.* n. 25 & 26., item *Tambur.* c. 8. §. 5. n. 3. dicens esse omnium. Rationem dant, quia obligatio dandi mutuum non est ipsa actio aut continuatio mutui, sed alia antecedens valde onerosa, & talis obligatio pecunià æstimari posset, inquit *S. Th.* 2. 2. q. 78. a. 2. ad 4.; rectè tamen notat *Spor.* n. 39., si fieret